

Mission blandt

September 2021

Børn og Unge i Tanzania

Ledet af missionærparret Tabitha og Torkild Jensen udsendt af Betania Kirkecenters Ydremission

Kære elskede venner

Sidst i juli havde vi en virkelig fantastisk børnekampagne ca. 700 km fra Arusha.

I landsbyen, hvor vi skulle have børnemøder, var der 7 store moskéer. Det gav i sig selv stof til eftertanke. Vores første tanke var, at det ville blive hårdt, og at der sikkert ikke ville komme særligt mange børn til børnemøderne, når der nu var så mange muslimer. Men Jesus havde på forhånd åbnet dørene. Allerede den første dag kom der mange børn og voksne for at høre ordet om Jesus.

Kirken, som havde inviteret os, var en lille kirke med under 20 medlemmer. Noget helt specielt var den stærke enhed, der var mellem de forskellige kirkesamfund, der alle bakkede op om mødekampagnen. Vi har sjældent oplevet så stærk en enhed blandt de kristne. Så forstod vi bedre årsagen til, at børnemøderne blev så godt besøgt. Børn og voksne nærmest myldrede frem hver dag for at være med.

Vores barnebarn, Rebekka, og hendes mand, Tobias, var med på denne børnekampagne, og de var meget begejstrede. De gik mange ture rundt i byen og kom rigtig tæt på folk. Der var en kristen læge, som blev

så glad, da han fandt ud af, at Rebekka var sygeplejerske, så han tog hende med rundt på sygebesøg. Det skabte en god atmosfære, og vi fik et godt omdømme blandt de lokale.

I ugens løb var der mange børn, som ønskede at tage imod Jesus som deres frelser. Om søndagen i kirken var der også kommet en del besøgende, som ønskede at blive en del af det kristne fællesskab.

Vi har hørt gennem præsten, der havde inviteret os, at der stadig kommer nye, der ønsker at være med i deres kirke. Jesus skal have al æren for det, som Guds ord skabte i hjerterne i ugens løb.

Torkild og teamet kom godt hjem igen, meget trætte, så det var godt med en god nats søvn.

Kære venner

Sommeren er allerede forbi, men vi er taknemmelige for den utroligt skønne sensommer, vi har fået.

Per og jeg synes efterhånden, vi begynder at falde til, og er nu flyttet ind i huset i nr. 49 i Karstoft, hvilket vi er meget glade for. Vi er ikke helt færdige med at restaurere huset, men resten kan vi lave efterhånden, selvom vi er flyttet ind.

Skønt besøg af mor og far

Vi skulle jo gøre plads til, at mor og far kunne komme hjem og være i MUSEET (Torkilds fars gamle hus :-). Det har været dejligt at få dem hjem og hjælpe os med forskellige projekter på huset. Samtidig giver det os mulighed for at arbejde tæt sammen omkring missionsarbejdet, og udnytte, at der ikke er et kontinent imellem os; at vi kan mødes fysisk.

Nødhjælpsprojekter

Min tur til Tanzania er blevet udskudt. Som jeg tidligere har skrevet, var turen til Tanzania planlagt til 1. september, men den er nu udskudt til 13. oktober. Det er dels fordi mor og far er i Danmark for tiden, og far og jeg har brug for sammen at komme ud at se på nye projekter i Tanzania.

Et af de områder, som vi kører nødhjælp til, er blevet lukket ned på grund af corona, da myndighederne har besluttet at undgå smittespredning. Vi har været ude og lægge gift i vores lagre af majs, så der ikke går "duduer" (biller) i majsens. Supergodt tænkt af teamet!

Neema fik livet tilbage

Mange af jer undrer jer nok over, hvad der er sket med masaipigen, Neema, efter hun fik en hjerteoperation. Jeg kan fortælle jer, at operationen har været en stor succes, men det tog længere tid for hende at blive færdigbehandlet end først planlagt. Det betyder også en ekstra udgift i forbindelse med hendes hjerteoperation. Men vi TAKKER GUD for, at det lykkedes lægerne at gennemføre operationen. Pigen er bare så glad, smiler

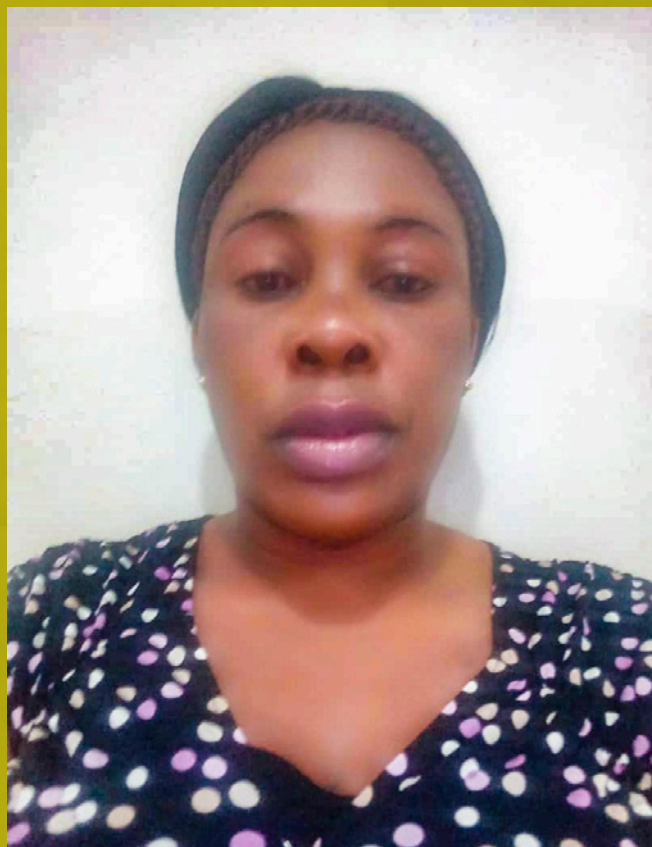
og griner. Hun har bogstavelig talt fået livet tilbage, så en stor tak til jer, der har været med til at give Neema en ny tilværelse.

Syge børn fra fattige familier får hjælp

Vi har 25 børn inde i systemet ad gangen til behandling på forskellige hospitaler og behandlingscentre, som vi samarbejder med. Det giver mange udfordringer for teamet, men det er samtidig også en stor glæde for os alle at se de mange børn, der bliver hjulpet til et bedre liv.

En af disse solskinshistorier er Linna, som er sygeplejerske på det sygehus, hvor vi har haft flere patienter indlagt. På et tidspunkt fik hun selv pludselig store problemer med sit hjerte, og skulle have en ballonudvidelse. Sygehuset, hvor hun arbejder her i Arusha, har ikke mulighed for at hjælpe med den slags behandling. Derfor måtte hun overflyttes til et hospital, der har specialiseret sig i hjerteoperationer. Det er meget dyrt, og da hendes mand har mistet sit arbejde, henvendte hun sig til mig for at få hjælp. Linnas operation gik godt, al ære til Jesus.

Hun har skrevet et takkebrev, og er så lykkelig for vores støtte. Nu er hun tilbage på hospitalet, hvor hun arbejder, og hjælper med at behandle vores børn. Gud er trofast.

Hjælp os med at hjælpe

Hvis nogen har på hjerte at bidrage med et beløb, så har vi en venteliste med andre børn, der venter på lægehjælp. Enhver gave er kærkommen, og giver mulighed for at hjælpe børnene til et bedre liv. Du kan støtte dette arbejde på følgende måde: Overførsel til registrerings- og kontonummer 97120741793075 mærket "Bjerrers Mission" eller via MobilePay på: MobilePay 18513. Husk, at du kun får skattefradrag, hvis CPR-nr. og adresse er oplyst.

**De varmeste hilsner
Mirjam og teamet**

Et stort tab for os og Tanzania

I den uge, hvor Torkild var af sted på børnekampagne, skete der noget, som rystede os dybt. Vores tyske venner og naboer, Rosy og Friedhelm, var blevet syge (I husker sikkert, at vi mange gange har skrevet om Friedhelm, som har bygget adskillige kirker sammen med Torkild i store dele af Tanzania). Rosy skrev til os for at høre, hvordan vi havde det, for de havde fået feber og følte sig meget dårlige. Deres tjenestepige havde fået konstateret covid-19 og var meget syg. Tilsyneladende havde hun smittet Rosy og Friedhelm.

Jeg foreslog straks, at de skulle søge læge, men Rosy sagde, at Friedhelm var så dårlig, at han ikke ville kunne sidde i en bil for at komme hen til lægen. Det lykkedes at få lægen til at komme hjem til dem. Friedhelm blev indlagt på et missionshospital ca. 150 km fra Arusha, hvor der også arbejder læger fra Vesten.

Dagen efter Torkilds hjemkomst ringede Rosy for at fortælle, at Friedhelms tilstand var forværret. Han skulle muligvis flyves til et hospital i Dar es Salaam eller Nairobi. Hun havde glemt deres pas, så Torkild besluttede at hente passene og køre til hospitalet sammen med vores chauffør, Hilary, for at se, hvordan han kunne hjælpe.

Lægen havde i mellemtiden snakket med Rosy og frarådet at flytte Friedhelm, da hans tilstand var yderst kritisk. Problemet på de fleste hospitaler i Tanzania er, at man ikke har respiratorer. Det var det, de manglede til Friedhelm.

Ved middagstid dagen efter, Torkild var kommet frem til hospitalet, sov Friedhelm stille og fredfyldt ind.

Sikke et chok for hans kone, som ikke havde nogen fra familien omkring sig. Hun begyndte straks at ringe til børnene for at fortælle, at deres far var gået bort.

Liget skulle flyttes fra hospitalet inden aften samme dag, da de ikke har noget kølehus til opbevaring. Hilary

kørte liget i Friedhelms bil, og Torkild tog Rosy med i vores bil. De kørte til et hospital i Arusha, hvor Friedhelm kom på køl.

Derefter blev bilen desinficeret indvendig, og Hilary blev også sprøjtet over med denne væske. Han kom helt våd hjem til mig om aftenen og spurgte: "Åh, mama, må jeg ikke få et hurtigt bad og låne noget tørt tøj?"

Friedhelm havde tidligere givet udtryk for, at han gerne ville begraves i Tanzania. Han fik sådan en flot begravelse – en konge værdig. Han blev begravet ved vores FPCT-kirke i Ngaramtoni; det er den lokale kirke, vi samarbejder med.

Han efterlader sig kone og 4 børn. En af sønnerne kom for at deltage i begravelsen.

Sensommerophold i Danmark

Efter begravelsen besluttede vi at rejse hjem til Danmark for at deltage i nogle familiefester, og samtidig blive vaccineret imod corona.

Desværre blev Torkild syg med corona, få dage efter vi var kommet hjem, og to dage senere blev det min, Tabithas, tur.

Vi kom forholdsvis let igennem sygdomsforløbet og blev erklæret raske efter en uges tid. Det betød, at vi kom ud af vores isolation, og endelig kunne besøge børn, svigerbørn og børnebørn.

Vi bliver vaccineret henholdsvis den 22. september og 13. oktober, og rejser tilbage til Tanzania den 22. oktober.

Fra telt til murstenshus

Husker I den lille familie, som vi skrev om i forrige nyhedsbrev, som boede under telt-dug? Vi har hjulpet dem med at købe en grund for at de kan bygge et hus. I skrivende stund kan vi fortælle, at vi nu er gået i gang med at bygge huset, og vi håber i julenummeret at kunne vise jer deres nye hjem. Vores byggeteam har haft så travlt med andre gøremål, så byggeriet er desværre blevet lidt forsinket. Men familien bor i mellemtiden godt i et lejet hus, så de klarer sig fint.

Bladet videresendes ikke, men tilbagesendes med oplysning om adresseændring

I Tanzania er det dyrt at være syg

Vi har et lille opråb med hensyn til en enlig mor og hendes søn på ca. 17 år, som begge har været alvorligt syge af corona. De var begge indlagt og fik ilt i 9 dage. De har været meget syge, og bagefter var kræfterne og energien væk.

For at klare udgifterne til hospitalsopholdet har hun været nødt til at sælge næsten alt, hvad hun har af værdi. Hun har solgt sin symaskine, som var hendes levebrød. Hun er en dygtig syerske. Hun måtte også sælge flere af sine møbler for at skaffe penge.

Hun har bedt om hjælp for at starte på en frisk.

Hun har brug for en indkomst for at klare dagen og vejen, så hvis nogen har lyst til at hjælpe denne mor med en symaskine, vil det være en stor hjælp.

Stakkels lille familie

Mirjam har hjulpet en lille dreng på to år, som havde fået konstateret kræft i det ene øje. Det blev nødvendigt at fjerne øjet og give ham et glasøje. Alt er gået godt, og den lille dreng ser så sød ud, også med sit glasøje.

Drengens far er præst. Kort tid efter drengens operation, og netop som de glædede sig over, at deres dreng var blevet rask, blev moderen pludselig syg og døde.

Tak for støtten til arbejdet

Tak for jeres opbakning på alle måder, både økonomisk og gennem forbøn. Må Jesus rigt velsigne jer for al jeres kærlighed til os og arbejdet.

Kærlig hilsen fra jeres udsendinge i Tanzania Tabitha og Torkild

*Betania Kirkecenters Ydremission tager beskyttelse af dine data alvorligt.
Derfor har vi en privatlivspolitik, som du kan se på <https://betania.dk/privatlivspolitik/>
Ønsker du fortsat at modtage vores nyhedsblad, behøver du ikke foretage dig noget.*

Tabitha & Torkild Jensen
PO.Box 2398
Arusha
Tanzania
Tlf.: +255 756 445218
+255 786 345434
E-mail: tabithajensen50@gmail.com
www.mission-tanzania.dk

Tryk: Brande Bladet
Redaktion: Susanne Lundgaard
Grafik: Dennis Højgård
Hjemmeside: Laila Svendsen

"Mission blandt børn og unge i Tanzania"
Betania Kirkecenters Ydre Mission

Kasserer:
Willy Højgård
Betania Kirkecenter
Blåhøj Stationsvej 27, Blåhøj
7330 Brande
Tlf.: 51 91 30 58
E-mail: ymission@betania.dk

Giro: 134 4218 • MobilePay: 16822
Bank Reg.: 9712 Konto: 0741793075
Husk at mærke indbetalingen MBU.TZ

Alle gaver er fradragsberettigede efter § 8A med op til 17.000,- kr. i 2021. Beløbene vil automatisk blive indberettet til Skat, hvis vi har modtaget dit CPR-nummer. For yderligere oplysninger kontakt kassereren.

Adresseændring meddeles til:
Inge-Lise Jensen
Engvang 5
7330 Brande
Tlf.: 21 32 99 38
E-mail: iljkaj@hotmail.com